

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

23. Quod D. Fridericus N. defunctus Romæ sub crepusculum matutin[um]
apparet D. Eisengreinio in somnis & locum Salomonis admirabili doctrina
exponit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

932 COLLATIOaN. SACRAR.
verò, inquit, vt agitur? Respondit: Ego vita
fruor sempiterna: attamen ob negligentia cu-
ratum testamentum à Parisiensi Episcopo mi-
hi traditum, poenas lui in locis purgatorijs ad
dies quindecim. Et Thomas; Scis, inquit, cre-
brò nos in disputationē illam adduxisse quæ-
stionem, an permaneant in animo scientiæ in
hac vita acquisitæ, quæso vt eâ mihi expedias.
Respondit Romanus: Ego Deum intueor, no-
li hac de re ex me seiscitari. Et Thomas; Vides-
ne, inquit, Deum sine medio, aut aliqua re in-
terposita? Tum ille; Sicut audiuimus, ait, sic vi-
demus in ciuitate Domini virtutum, moxque
disparuit, & S. Thomam magna reliquit con-
solatione perfusum.

*D. Fridericus N. defunctus, Romæ sub crepusculum
matutinum apparet D. Eifengreino in somnis, &
lacum Salomonis admirabili doctrina exponit.*

CAP. XXIII.

CVm anno Domini 1566.agerem Romæ cū
viris Clariss. D. Martino Eifengreino &
D. Ioâne Pfistero, Oratoribus Serenissimi Ba-
uariæ Ducis Alberti apud sedē Apostolicam,
paulò post Paschæ solemnia, D. Martinus Eif-
engreinius, Orator tunc Bauaricus apud Pii
V. Pōtif. Max. admirabilem habuit sub ipsam
crepusculam matutinaum visionē, quam mox
vt euigilauit, mihi ad se accessito, atque itē
D. Philippo Dobereinero admirandus e-
narravit. Olim is cū D. Friderico N. tunc
adhuc

adhuc superflite dissertationem habuerat de loco isto Salomonis, (*Sap. 11.*) Omnia in mensura, & numero, & pondere disposuisti. Itaque cum nuper defunctus esset D. Frider. N. visus est in somnis apparere D. Eifengreinius, eundemque locum admirabili doctrina ac dexterritate explicare. Videbat quoque D. Eifengreinius iuxta cubile suum pendentem tabulam, in qua omnis generis status & conditionis homines versari agitarique videbantur, & singuli quidem occupabantur circa res & negotia sua. In margine verò tabulæ infinitæ bilances apparebant pendentes, in quibus omnium & singulorum actiones, studia & molimina exactissime ponderabantur. Ac tandem post accuratam & absolutissimam istius loci Salomonis explicationem, cœpit interrogare Fridericum Eifengreinius, quo nam pacto secum ageretur, Saluusne factus esset. Ille verò respondit: Spero. Quo dicto evanuit, quasi desiderans suffragium. D. Eifengreinius mox euigilat. Paulo post exurgens, familiarem suum ad meū cubiculum amandat, ut me vocaret. Ego verò quia erat dies festus, iam in Vaticanum ad Ecclesiam S. Petri cōcesseram. Ille protinus mittit ad D. Philippum Dobereinerum, ei que totam rem exponens, mandat ut in loco sacrationi, qualia aliquot ista in vrbe ad suffragandum animabus a summis Pontificibus deputata, maximisque indulgentiis cohonestata sunt,

sunt, sacrificium corporis & sanguinis Domini offerri curet. Ego paulò post ab Ecclesia domum reuersus, euestigiò vocor ad D. Eisengreinium, exponit quid viderit, quidque mihi in mandatis dare cupiisset, quod iam per D. Doberinerum curasset. Nec verò mirandum, si vir doctissimus, & Catholicæ religionis vindex accerrimus, sperat beatitudinis dilationem sustinere visus sit, cum & de S. Severino sanctissimo Episcopo in quibusdam historiis legatur, illum ab obitu suo non protinus ad æternæ felicitatis fruitione admissum: & D. Gregorius Magnus lib. 4. Dialogor. cap. 40. & 41. referat de viro integerrimo Paschasio, qui eius fuit sanctimonia, vt ex contactu vestis eius in feretro, malignus spiritus ab homine obsessio fugatus sit: & tamen ob exigua quædam ab ipso Paschasio viuente non animaduersa, adhuc quædam luenda habebat, donec Germani Episcopi Capuani deprecatione ab ipso Paschasio, in thermis apparente, postulata, liberaretur.

D. Gregorius Episcopus Turonen. lib. 2. cap. 40. miraculorum D. Martini. De Sifulpho, cui D. Martinus apparet, expon. cur infirmitates, & hostium grassationes populum affligant.

CAP. XXIV.

Sifulphus ex Cinomanicis pauperculus dum in hortellum suum meridiè obdormiisset, nescio quid nequitiaè perpressus sit

E som-